

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012398
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2114012398.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obž. ml. H. R., nar. XX.XX.XXXX a F. Z., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 03. septembra 2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: ml. H. R., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom Y. č. XXXX/XXE, Trnava,

sa uznáva vinným, že

v bode 1/

v čase od 23.30 hod. dňa 21.07.2012 do 00.15 hod. dňa 22.07.2012 v Trnave na Nám. J. Herdu č. 2, prešiel k spoločenským priestorom budovy Univerzity sv. Cyrila a Metoda, kde sa bez zjavného použitia násillia pokúsil vniknúť do budovy cez okno na prízemí, ktoré bolo otvorené na tzv. vetračku, čo sa mu nepodarilo, následne vošiel cez otvorené dvere do hlavnej miestnosti, kde sa konala svadba, ďalej prešiel do vedľajšej spoločenskej miestnosti, odkiaľ zo stola pri okne odcudzil notebook zn. HP spolu s nabíjačkou, USB káblom a myšou, ktoré veci si položil na otvorené okno, následne z budovy vyšiel von otvorenými dverami a tu z okna zobral pripravené odcudzené veci, čím uvedeným konaním spôsobil PhDr. E. E. PhD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Trnava, H. č. X škodu krádežou vo výške 450,- Eur,

v bode 2/

dňa 18.06.2013 o cca 02.15 hod v obci Malženice z ulice vošiel cez otvorené okno na prízemí do spálne rodinného domu s popisným číslom 209, z ktorého odcudzil na nočnom stolíku voľne položenú dámsku čiernu koženú kabelu a zo skrine zavesenú dámsku látkovú kabelku krémovej farby, v ktorej sa nachádzal čierny pulóver, čierna kožená peňaženka s obsahom občiansky preukaz č. XXXXXX EB, kartička poisťovne VŠZP, kartička Dráčik a finančná hotovosť vo výške 85,- Eur všetky doklady na meno E. V., pričom bol vyrušený majiteľkou rodinného domu, ktorá sa zobudila a začala kričať, načo z miesta činu utiekol na neznáme miesto, čím poškodenej E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX spôsobil celkom škodu vo výške 240,- Eur,

pričom obvinený ml. H. R. bol dňa 05.12.2012 rozhodnutím Obvodného oddelenia v Trnave postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 15,- Eur, č. bloku A0324863,

v bode 3/

spolu s doposiaľ neustálenou osobou po vzájomnej dohode v čase o 24.00 hod. dňa 17.07.2013 v Trnave na Hornopotočnej ulici číslo 5 vnikli pootvoreným oknom do hotelovej izby číslo 241 hotela Holiday Inn, ktorého dolný okraj je vo výške minimálne 3,5 metra tak, že si pod okno dali kovový smetný kôš a na tento si ešte položili kovový popolník, načo doposiaľ neustálená osoba vyskočila na smetný kôš s popolníkom a odistila kovovú poistku na pootvorenom okne hotelovej izby, ktoré otvorila, zliezla dole a potom sa cez otvorené okno dostal do izby H. R., ktorá následne z nej odcudzil 1 kus pánske náramkové hodinky značka Certina, neznámeho výrobného čísla, striebornej farby, 1 kus pánsku koženú peňaženku hnedej farby, vrátane jej obsahu predstavujúcim občiansky preukaz XXXXXXXX, vodičský preukaz číslo XXXXXXXX, štátna karta poistenca (E card) číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, karta poistenca Uniq, platobná karta Mastercard číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, platobná karta Maestro XXXX-XXXXXX/X, všetky doklady na meno E. L., narodený XX.XX.XXXX a finančná hotovosť v celkovej výške 300,- Eur, pričom spolu s odcudzenými vecami odišli na Invalidskú ulicu v Trnave, kde si peniaze rozdelili na polovicu, hodinky si ponechal H. R. a ostatné doklady s peňaženkou zahodili do kríkov, čím spôsobili majiteľovi odcudzených vecí E.ovi L.ovi, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., S. D. XX, A-XXXX, Austria, štátnemu občanovi Rakúska, škodu krádežou v celkovej výške 840,- Eur,

príčom obvinený ml. H. R. bol dňa 05.12.2012 rozhodnutím Obvodného oddelenia v Trnave postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 15,- Eur, č. bloku A0324863,

teda

v bode 1/

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

v bodoch 2/ a 3/

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, z toho v bode 3/ spoločným konaním
- neoprávnene vnikol do obydlia iného, z toho v bode 3/ spoločným konaním

čím spáchal

v bode 1/

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019

v bodoch 2/ a 3/

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019, z toho v bode 3/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019

- pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019, v bode 3/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného do 31.07.2019,

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 117 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň obvinenému určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému PhDr. E. E., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom Trnava, H. č. 5 škodu vo výške 450,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného PhDr. E. E., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom Trnava, H. č. 5 so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej E. V., nar. XX.XX.XXXX v Hlohovci, trvale bytom H. č. 209 škodu vo výške 190,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú E. V., nar. XX.XX.XXXX v Hlohovci, trvale bytom H. č. 209 so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému E.ovi L.ovi, nar. XX.XX.XXXX v Tullne, Rakúska republika, trvale bytom W., S. D. 22, Rakúska republika škodu vo výške 840,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného E.a L.a, nar. 12.11.1946 v Tullne, Rakúska republika, trvale bytom W., S. D. 22, Rakúska republika so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Obžalovaní: ml. H. R., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom Y. č. XXXX/XXE, Trnava,

a

F. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX Trnava, prechodne bytom M. XX, Trnava,

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodzujú spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava sp.zn. 2 Pv 1128/13/2207-42 zo dňa 24.11.2014 pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

v čase medzi 15.00 hod. až 16.00 hod. dňa 20.12.2013 na presne neustálenom mieste ulíc Nevádzova a Orgovánová v Trnave, spolu s ďalšími najmenej dvoma doposiaľ nestotožnenými páchatelmi pod zámienkou privolania taxislužby vylákali Y. P. z pohostinstva herňa pri OD Lidl na Zelenečskej ulici na bližšie neustálené miesto medzi ulicami Nevádzova a Orgovánová v Trnave, kde Y. P. napadli a to tak, že ho udierali do oblasti hlavy, rúk, chrbta, dvaja z páchatelov mu vykrútili ruky za chrbát a ako ho držali, ďalší dvaja mu prehľadali vrecká, zo zadného vrecka nohavíc mu odcudzili približne 100,- Eur, čím spôsobili Y. Hamymu, nar. XX.XX.XXXX, bytom O. J. XX, prechodne bytom Biely F., J. 23/2 odcudzením

peňazí škodu vo výške 100,- Eur, a bližšie nešpecifikované zranenia a to narazenie hlavy, chrbta, hornej a dolnej sánky vpravo, vyžadujúce si lekárske ošetrenie a hospitalizáciu a pozorovanie vo FN Trnava s dobou liečenia od 20.12.2013 do 22.12.2013, pretože

nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodených Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 a Y. v Sobranciach, trvale bytom B., okr. Trebišov s ich nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 27.11.2014 na Okresný súd Trnava na obžalovaných obžalobu č. 2 Pv 1128/13/2207-42 zo dňa 24.11.2014 na skutkovom a právnom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obž. F. Z. (čl. 432-434), čítaním zápisnice o výsluchu obž. F. Z. zo dňa 28.12.2013 (čl. 65-67), výsluchom obž. ml. H. R. (čl. 434-435), výsluchom poškodeného Y. P. (čl. 469-471), výsluchom svedkov E. P. (čl. 471-472), čítaním zápisnice o výsluchu svedkyne E. P. zo dňa 20.03.2014 (čl. 218-219), čítaním zápisnice o výsluchu svedkyne H. R. (čl. 217), výsluchom svedka U. M. (čl. 472-473), výsluchom svedka C. M. (čl. 473-474), výsluchom svedkyne X. H. (čl. 506-507), čítaním zápisníc o výsluchoch poškodených PhDr. E. E. (čl. 71-73), E. V. (čl. 100-101), E. L. (čl. 140-145), Y. P. (čl. 206-211), oboznámením odborných vyjadrení k výške škody (čl. 95, 135, 170), prečítaním zápisníc o rekognícii osoby (čl. 220-227, čl. 228-234, čl. 235-241 a čl. 242-248), oboznámením lekárskej správy (čl. 249), prepúšťacej správy (čl. 250), rozpisu zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenému Y. P. (čl. 251-252), potvrdenia spoločnosti Rasken Consulting (čl. 254), záznamu OR PZ Trnava (čl. 256), záznamu KR PZ Trnava (čl. 257), zápisu o dychovej skúške (čl. 257), správy o pomeroch v rodine obž. ml. M. R. (čl. 265-266), pripojeného spisu OS Galanta sp.zn. 2T/83/2013, OS Trnava sp.zn. 2T/25/2014, OS Trnava sp.zn. 0T/228/2014, odpisov registra trestov obžalovaných, oboznámením zápisnice o vydaní veci (čl. 136), uznesenia o vrátení veci (čl. 137), potvrdenia o vrátení veci (čl. 138), trestného rozkazu OS Trnava sp.zn. 15T/98/2016 (čl. 520-521), výpisov z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a výpisov z Ústrednej evidencie priestupkov (čl. 262-263).

Odôvodnenie výroku o vine obž. ml. H. R.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2016 prokurátorka predniesla obžalobu, pričom skutky pod bodmi 2/ a 3/ obžaloby navrhla kvalifikovať ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v bode 3/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že zo spáchania skutku uvedeného v bode 4/ obžaloby sa cítia byť nevinní a obžalovaný ml. H. R. urobil vyhlásenie, že zo spáchania skutkov v bodoch 1/ až 3/ obžaloby sa cíti byť vinný. Súd vyhlásenie obž. ml. H. R. prijal, pričom ho prijal v právnej kvalifikácii podľa obžaloby, t.j. bez modifikácie právnej kvalifikácie skutkov v bodoch 2/ a 3/, ako to navrhovala prokurátorka pri prednesení obžaloby. (pozn. prokurátorka navrhovala vyhlásenie obž. ml. M. R. o jeho vine k bodom 2/ a 3/ obžaloby neprijat')

Dôvodom na takýto postup súdu bola skutočnosť, že sa nestotožnil so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Trestného zákona a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písm. e) Trestného zákona, pomeru špeciality a zásady ne bis in idem sp.zn.: Tpj 78/2011 prijatého dňa 12.12.2011 a uverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 6/2012 pod číslom 116, ktoré uvádza, že:

I. Ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstata pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných základných skutkových podstát trestného činu.

II. Ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, pri použití § 138 písm. e) Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona).

III. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov ich základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý čin (skutok) a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.

Súd na tomto mieste neuvádza podrobné odôvodnenie svojho iného právneho názoru, a to z dôvodu, že po podaní obžaloby došlo k zmene právnej úpravy ustanovenia § 212 Trestného zákona (pozn. zákon č. 214/2019 Z. z.), a preto by bolo takéto odôvodňovanie nadbytočné.

Súd tak skutky pod bodmi 1/ až 3/ obžaloby právne kvalifikoval podľa podanej obžaloby, a to podľa právnej úpravy platnej do 31.07.2019 (teda zhodne s podanou obžalobou), pretože ju považoval za správnu.

V bode 1/ obžaloby tak obž. ml. M. R. naplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu.

V bodoch 2/ a 3/ obžaloby tak obž. ml. M. R. naplnil skutkovú podstatu pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona (pozn. z toho v bode 3/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona), ktorého sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a súčasne pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona (pozn. z toho v bode 3/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona), ktorého sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného.

Skutky v bodoch 1/ až 3/ obžaloby pritom obž. ml. M. R. spáchal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pretože v jeho konaní bola prítomná tak vedomostná ak aj vôľová zložka konania.

Skutky v bode 2/ a 3/ obžaloby boli pritom obžalobou správne posúdené ako pokračovací prečin, a to s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 10 Trestného zákona, podľa ktorého Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky (pozn. znenie účinné do 31.07.2019), pretože ich spája objektívna súvislosť v čase (18.06.2013 a 17.07.2013), spôsobe ich páchania (v oboch prípadoch išlo o

krádež vlámaním) a v predmete útoku (v oboch prípadoch bol predmetom útoku majetok tretej osoby), ako aj subjektívna súvislosť (obž. ml. M. R. chcel takéto krádeže spáchať)

Vo vzťahu k možnej aplikácii ustanovenia § 95 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého Prečin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, nie je trestným činom, ak ho spáchal mladistvý a ak je jeho závažnosť malá súd poznamenáva, že toto ustanovenie v prípade obž. ml. M. R. aplikovať nebolo možné, a to s ohľadom na počet skutkov, spôsob ich spáchania ako aj výšku škody, ktorú skutkami spôsobil. Závažnosť prečinov spáchaných obž. ml. M. R. je vyššia ako malá.

Odôvodnenie výroku o treste obž. ml. H. R.

Zo správy z prešetrených pomerov ÚPSVaR Trnava zo dňa 19.09.2014 vyplynulo, že obž. ml. M. R. mal problémové správanie už na základnej škole, jeho matka nezvládala jeho výchovu a obž. sa túlal po nociach, narúšal vyučovací proces, nepripravoval sa na vyučovanie a vymáhal peniaze od spolužiakov pod hrozbou bitky. Obž. ml. M. R. bol na základe predbežného opatrenia Okresného súdu Trnava zo dňa 06.05.2009 umiestnený do Diagnostického centra v Bratislave a následne mu bolo rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.12.2009 nariadené výchovné opatrenie po dobu troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku (pozn. od 21.01.2010), pričom jeho správanie sa počas výchovného opatrenia zlepšilo. Správanie obž. ml. M. R. sa na Odbornom učilišti internátnom v Trnave v školskom roku 2011/2012 výrazne zhoršilo, pričom po ukončení povinnej školskej dochádzky 30.06.2012 obž. ml. M. R. v ďalšom štúdiu nepokračoval, pretože bol z dôvodu pravidelného a hrubého porušovania školského poriadku zo štúdia vylúčený a neskôr obvinený zo spáchania viacerých priestupkov a trestných činov.

Pokiaľ ide o priestupky, obž. ml. M. R. bol pred spáchaním čiastkových útokov v bodoch 2/ a 3/ obžaloby priestupkovo prejednávaný za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý spáchal dňa 05.12.2012 drobnou krádežou, za čo bol postihnutý v blokovaní konaní pokutou 15,- Eur s číslom pokutového bloku A0324863 a za priestupok na úseku cestnej premávky, ktorý spáchal dňa 06.05.2013 nepoužitím bezpečnostných pásov, za čo bol postihnutý blokovanou pokutou 30,- Eur s číslom pokutového bloku 12007353.

Z odpisu registra trestov obž. ml. M. R. vyplynulo, že tento bol doposiaľ 7x súdne trestaný najmä za majetkovú trestnú činnosť, pričom pred spáchaním skutkov v bodoch 1/ až 3/ nebol súdne trestaný. Ukladať súhrnný trest vo vzťahu k jeho odsúdeniu Okresným súdom Břeclav (Česká republika) nebolo možné s ohľadom na ustanovenie § 42 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého Ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/83/2013 vyplynulo, že obž. ml. M. R. bol rozsudkom tohto súdu sp.zn. 2T/83/2013 zo dňa 10.12.2013, právoplatným dňa 10.12.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/25/2014 vyplynulo, že obž. ml. M. R. bol rozsudkom tohto súdu sp.zn. 2T/25/2014 zo dňa 03.04.2014, právoplatným dňa 07.04.2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 18 (osemnásť) mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/83/2013 zo dňa 10.12.2013, právoplatným dňa 10.12.2013 ako i ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Okresný súd Trnava následne uznesením sp.zn. 2T/25/2014 zo dňa 03.06.2014 obž. ml. M. R. vi do novourčenej skúšobnej doby započítal dobu od 11.12.2013 do 07.04.2014 v zrušenej veci Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/83/2013. Skúšobná doba tak plynula od 11.12.2013 a uplynula dňa 11.06.2015.

Spojenie „ustanovenie o súhrnnom treste“ je potrebné vykladať tak, že nielenže súd nemôže ukladať súhrnný trest vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Břeclav, ale toto nemá ani následky časového rozhrania medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Za daných okolností preto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/25/2014 zo dňa 03.04.2014, právoplatnému dňa 07.04.2014.

Podľa § 121 ods. 3 Trestného zákona Ak súd vyslovil, že sa mladistvý podmienične odsúdený na trest odňatia slobody, podmienične odsúdený na trest odňatia slobody s probačným dohľadom alebo podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Podľa § 94 ods. 2 Trestného zákona Ak táto hlava neobsahuje osobitné ustanovenia, použijú sa na mladistvého ostatné ustanovenia tohto zákona.

Podľa § 50 ods. 5 Trestného zákona Ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil..

Podľa § 50 ods. 6 Trestného zákona Rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Podľa § 50 ods. 7 Trestného zákona Ak sa vyslovilo, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo ak sa má za to, že sa osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že proti obž. ml. M. R.vi sa v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia viedlo trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/53/2014 zo dňa 09.06.2014, právoplatným dňa 09.06.2014, z čoho potom vyplýva, že Okresný súd Trnava mohol o neosvedčení obž. ml. M. R. v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 2T/25/2014 rozhodnúť do 12.06.2017. (pozn.: skúšobná doba uplynula dňa 11.06.2015 a doba ďalších dvoch rokov plynula od 12.06.2015 a uplynula dňa 12.06.2017). Obž. ml. M. R. sa tak v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 2T/25/2014 osvedčil zo zákona dňa 13.06.2017. Na tomto mieste súd poznamenáva, že úprava na čl. 182 v pripojenom spise Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/25/2014, podľa ktorej sa obž. ml. M. R. mal osvedčiť zo zákona dňa 08.10.2017 nie je správna, čo však nemá vplyv na skutočnosť, že súd obž. ml. M. R.vi s poukazom na § 42 ods. 3 Trestného zákona nemohol ukladať súhrnný trest vo vzťahu k jeho odsúdeniu rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 2T/25/2014 zo dňa 03.04.2014, právoplatným dňa 07.04.2014, ale musel mu uložiť samostatný trest.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných

činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 97 ods. 1 Trestného zákona Účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Trestného zákona Pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona Trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Podľa § 117 ods. 2 Trestného zákona Nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (1) Súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona Ak súd mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu alebo mu trest odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, zároveň určí skúšobnú dobu na jeden rok až tri roky. Mladistvý je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Obž. ml. M. R. sa k spáchaniu trestných činov podľa bodov 1/ až 3/ obžaloby priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval, čo je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h) Trestného zákona v jeho prípade je spáchanie viacerých trestných činov.

V prípade obžalovaného sa trestné sadzby odňatia slobody znižujú na polovicu, teda súd obž. ml. M. R. vi ukladal trest odňatia slobody vo výmere do 1 (jedného roka).

S prihliadnutím na zavinenie, spôsob spáchania trestných činov, výšku spôsobenej škody ako i s prihliadnutím na osobu obžalovaného, je súd toho názoru, že trestom spôsobilým plniť tak individuálnu ako i generálnu prevenciu je úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý súd obžalovanému uložil.

Vychádzajúc z ustanovenia § 117 ods. 2 Trestného zákona, ale i z uznania viny a oľutovania spáchania trestných činov obž. ml. M. R. m je súd toho názoru, že k účelu trestu môže viesť aj uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody a zároveň dodáva, že primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii zo strany páchatela nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť

súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmienečného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienečný trest odňatia slobody. (uznesenie NS SR zo dňa 25.09.2014, sp. zn. 6To/8/2013).

Z uvedených dôvodov preto súd výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody podmienečne odložil a obž. ml. M. R.vi určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka, ktorú považuje za primeranú jednak vo vzťahu k výmere uloženého trestu, ale i k závažnosti spáchaných trestných činov.

Odôvodnenie výrokov o náhrade škody

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku Ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku Na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Poškodený PhDr. E. E. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 500,- Eur odvolávajúc sa na svoju výpoveď v prípravnom konaní. Ako však vyplynulo z odborného vyjadrenia na čl. 95, hodnota odcudzených vecí bola vyčíslená na sumu 450,- Eur. Súd preto obž. ml. H.ovi R.vi uložil povinnosť nahradiť poškodenému PhDr. E.ovi E.ovi škodu vo výške 450,- Eur.

Poškodená E. V. si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 240,- Eur, a to za každú odcudzenú kabelku (pozn. boli jej odcudzené 2 kabelky) sumu 50,- Eur, za čierny pulóver sumu 35,- Eur, za čiernu peňaženku sumu 20,- Eur a odcudzenú hotovosť vo výške 85,- Eur, pričom poškodenou určená hodnota odcudzených vecí korešpondovala s odborným vyjadrením na čl. 135. Ako však vyplynulo zo Zápisnice o vydaní veci na čl. 136, uznesenia OO PZ v Jaslovských Bohuniciach č. ČVS: ORP-1747/JB-TT-2013 zo dňa 17.07.2013 na čl. 137 a potvrdenia o vrátení veci na čl. 138, jedna z odcudzených kabeliek jej bola vrátená. Súd preto obž. ml. H.ovi R.vi uložil povinnosť nahradiť poškodenej E. V. škodu vo výške 190,- Eur.

Poškodený E. L. si v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody za odcudzené veci a hotovosť spolu vo výške 1.020,- Eur, a to za hodinky 500,- Eur, za peňaženku 60,- Eur, odcudzenú hotovosť 300,- Eur, za odcudzený vodičský preukaz 80,- Eur a odcudzený občiansky preukaz 80,- Eur. Ako však vyplynulo z odborného vyjadrenia na čl. 170, hodnota peňaženky bola vyčíslená na 40,- Eur. Poškodený E. L. súdu nedoložil žiadne podklady, ktoré by preukazovali hodnotu jeho vodičského a občianskeho preukazu resp. náklady za ich nové vybavenie, preto súd obž. ml. H.ovi R.vi uložil povinnosť nahradiť poškodenému E.ovi L.ovi škodu vo výške 840,- Eur.

Keďže súd poškodeným nepriznal nárok na náhradu škody v plnej výške, v akej si ho v prípravnom konaní uplatnili, poškodených so zvyškami ich nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Odôvodnenie výroku o oslobodení obžalovaných spod obžaloby v jej bode 4/

Spáchanie skutku v bode 4/ obžaloby obžalovanými vykonaným dokazovaním preukázané nebolo. Je pravdou, že obž. F. Z. sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku v bode 4/ obžaloby priznal a usvedčoval z jeho spáchania aj obž. ml. H. R.. Súd však výpoveď obž. F. Z. z prípravného konania považuje za absolútne nepoužiteľnú a nadôvažok aj za nevierohodnú.

Súd nepovažuje výpoveď obž. K. Z. za vierohodnú z dôvodu, že štylizácia výpovede obž., použité slovné spojenia a celkové opísanie spáchaného skutku v zápisnici o jeho výsluchu z prípravného konania sú v rozpore so slovným prejavom obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorý sa v prítomnosti sudcu vyjadroval úplne inak. Obžalovaný používal iné vetné konštrukcie, inak štylizoval vety (vyjadroval sa ťažkopádne) a pod., teda jeho slovný prejav ako taký na hlavnom pojednávaní nekorešpondoval s tým, ako mal vypovedať v prípravnom konaní. Ďalším dôvodom prečo súd považuje výpoveď obž. F. Z. z prípravného konania za nevierohodnú je samotný prístup polície k vyšetrovaniu tohto skutku, kedy policajti de facto vykonali ešte v zdravotníckom zariadení nezákonnú rekogníciu, kedy osobou, ktorá mala podozrivých opoznať bol poškodený Y. P., ktorý túto skutočnosť súdu potvrdil, keď uviedol, že za ním boli policajti aj s fotografiami. Súdu nie je zrejmé, aké fotografie boli poškodenému Y. P. ukázané a ako sa vlastne policajti dozvedeli, že jedným z podozrivých má byť práve obž. F. Z.. Pre súd je preto celkom uveriteľné vysvetlenie obžalovaného K. Z., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v prípravnom konaní tak vypovedal preto, že sa policajtov bál a výpoveď si vymyslel tak, aby táto dávala zmysel, pričom o skutku a o okolnostiach jeho spáchania mu mali povedať práve policajti a on len prikyvoval hlavou. Výpoveď obž. K. Z. z prípravného konania sa tak súdu skutočne javí ako výpoveď, ktorú štylizoval vyslúchajúci vyšetrovateľ a obžalovaným je len podpísaná.

Pokiaľ ide o absolútnu nepoužiteľnosť výpovede obž. K. Z. z prípravného konania súd v zhode s obhajcom obž. ml. M. R. poznamenáva, že o výsluchu obž. K. Z. dňa 28.12.2013 nebol upovedomený ani obž. ml. M. R. a ani jeho obhajca (pozn. obhajca ani upovedomený byť nemohol, pretože obž. ml. M. R. vi bol obhajca v trestnej veci vedenej pre skutok v bode 4/ obžaloby ustanovený až 10.01.2014 - Mgr. Matej Csenky, čl. 54, pričom dňa 21.03.2014 bolo ustanovenie obhajcu Mgr. M. Csenkyho zrušené s odôvodnením, že obž. ml. M. R. vi bol obhajca už skôr ustanovený - čl. 55). Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní je neprípustný, pretože trestná vec obž. ml. M. R. a obž. K. Z. pre skutok v bode 4/ obžaloby bola s trestnou vecou obž. ml. M. R. pre skutok v bode 2/ obžaloby (teda vo veci, kde obž. ml. M. R. obhajcu mal ustanoveného) spojená až uznesením zo dňa 17.03.2014. (čl. 20). Výsluch obž. K. Z. dňa 28.12.2013 tak nebol vykonaný kontradiktórne, čo síce je vada, ktorú je v zásade možné odstrániť v konaní pred súdom (čo sa aj následne na hlavnom pojednávaní stalo), avšak s ohľadom na absolútnu nepoužiteľnosť zápisnice o výsluchu obž. K. Z. z prípravného konania pre potreby rozhodovania je možné vychádzať len z výsluchu obž. K. Z. urobeného na hlavnom pojednávaní.

Uvedené samozrejme nie je jediným dôvodom pre oslobodenie obžalovaných spod obžaloby v jej bode 4/. Predovšetkým obž. ml. M. R. spáchanie skutku poprel, pričom so skutkom ho okrem výpovede obž. K. Z. nič nespája. Neexistuje žiadny iný svedok a ani žiadna stopa, ktorá by nasvedčovala tomu, že obž. ml. M. R. vôbec v čase spáchania skutku na jeho mieste bol. Súd na tomto mieste poukazuje na výpoveď poškodeného Y. P., ktorý opísal, ako mal byť napadnutý a okradnutý, avšak zároveň potvrdil, že mal v čase spáchania skutku dosť vypité, čo vyplynulo tak zo zápisu o jeho dychovej skúške (1,20 mg/l) ako aj zo zápisnice o výsluchu svedkyne E. P. z prípravného konania, ktorá tiež uviedla, že poškodený sa na terase herne aj pomočil, čo tiež napovedá o tom, v akom stave asi poškodený v danom čase bol. Vierohodnosť výpovede svedkyne E. P. o stave poškodeného Y. P. potvrdzuje záznam OR PZ Trnava zo dňa 20.12.2013, v ktorom príslušník PZ opisuje poškodeného a rovnako potvrdzuje, že bol zjavne pod vplyvom alkoholu ako i záznam KR PZ Trnava zo dňa 20.12.2013, v ktorom sa uvádzajú okolnosti vykonania dychovej skúšky s poškodeným.

Poškodený si preto nemohol pamätať, kto ho vlastne napadol a okradol. Navyše z výsluchu svedkyne E. P. z prípravného konania nevyplývalo, že by návštevníci herne poškodenému mali volať taxík resp. že by ich poškodený mal o to žiadať. Svedkyňa Janka P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že oboch obžalovaných pozná, avšak títo sa podľa jej výpovede v herni pred spáchaním skutku nenachádzali

Z výpovedi svedkyne H. R. a ani z potvrdenia spoločnosti Rasken Consulting, spol. s r.o. nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by mali vzťah ku skutku v bode 4/ obžaloby a svedkovia U. a C. M. (pozn. obž. K. Z. ich v prípravnom konaní tiež usvedčoval zo spáchania skutku v bode 4/ obžaloby) popreli, že by boli oni tými ďalšími osobami, ktoré mali poškodeného spoločne s obžalovanými napadnúť a okradnúť, potvrdili však to, že im obž. K. Z. mal povedať, že sa pri výsluchu v prípravnom konaní bál a preto policajtom klamal a aj ich označil za páchatelov. Na tomto mieste tiež možno položiť otázku, prečo aj bratia M. neboli obvinení zo spáchania skutku v bode 4/ obžaloby, keď orgánom činným v trestnom konaní postačovala na vznesenie obvinenia obž. ml. M. R. vi usvedčujúca výpoveď obž. K. Z. a rekognícia vykonaná v rozpore so zákonom.

Pokiaľ ide o svedkyňu X. H., jej výpoveď súd hodnotí ako nevierohodnú. Táto svedkyňa totiž potvrdzovala, že v deň, keď malo dôjsť ku spáchaniu skutku v bode 4/ obžaloby bola s obž. K. Z. om, avšak nevedela označiť ani konkrétny deň a ani čas, kedy s obž. K. Z. om bola a neuviedla nič, čo by jej výpoveď potvrdzovalo, napr. prečo si pamätá práve na deň, keď malo dôjsť k spáchaniu skutku a na to, že práve v tento deň bola s obž. K. Z. om.

Vo vzťahu k rekognícii súd uvádza, že poškodený na hlavnom pojednávaní potvrdil, že za ním boli policajti v nemocnici a ukazovali mu fotografie všetkých chlapcov a pýtali sa ho, či niekoho na fotografiách pozná, pričom dvoch páchatelov mal spoznať a jedným si nebol 100%-tne istý. Následne policajti s poškodeným vykonali rekognície, pričom zo zápisníc o ich vykonaní vyplýva, že poškodený opoznal obž. F. Z., obž. ml. M. R. opoznal na 70-80%, pričom pri rekognícii k osobám C. M. a U. M. uviedol, že v predložených fotoalbumoch sa nenachádza osoba, ktorá ho mala olúpiť. Takýto postup polície má podľa názoru súdu za následok, že na výsledky rekognícií nie je možné prihliadať, pretože nie je možné preveriť, akým spôsobom poškodený v nemocnici opoznal osobu obž. K. Z.. Rekognícia je pritom úkonom neopakovateľným, preto akákoľvek následná rekognícia, pri ktorej má dôjsť k opoznaniu tej istej osoby nemôže byť považovaná za rekogníciu.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo len toľko, že poškodený Y. P. bol napadnutý a olúpený neznámymi osobami, čo potvrdzuje nielen jeho výpoveď, ale aj jeho zranenia dokumentované lekárskou správou, prepúšťacou správou a rozpis jemu poskytnutej zdravotnej starostlivosti, avšak vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že tohto skutku sa dopustili obžalovaní. Súd preto obžalovaných oslobodil spod obžaloby vo vzťahu ku skutku v jej bode 4/.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku Ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Keďže obžalovaní boli oslobodení spod obžaloby v jej bode 4/, súd poškodených Y. P. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. podľa cit. ustanovenia § 288 ods. 3 Trestného poriadku s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.